

ת"פ 53967/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 53967-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני רזק(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד עמית אליתם
נגד	הנאשם	פלוני על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מסארווה

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, במהלך שמיעת הראיות, והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, 2 עבירות **ניסיון לתקיפת סתם של קטין בידי אחראי** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, עבירת **תקיפת סתם של בן זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ו**עבירת היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

תמצית עובדות כתב האישום

לפי כתב האישום המתוקן, בתאריך 17.03.22 קילל הנאשם ותקף את אשתו באמצעות כסא מפלסטיק. כך גם הזיק במזיד לנכס על ידי שהוא שובר צלחות ואגרטלים עד שנחלצו לעזרת המתלוננת בנם ובתם הקטינים. לאור כך ניסה המתלונן לזרוק נעל על בתו ולהכות את בנו באמצעות מחבת אולם המתלוננת מנעה ממנו.

הנאשם ביצע את העבירות לעיני ילדיו הקטינים, לאחר שצרף משקאות אלכוהוליים, הכל כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן.

הנאשם נעצר בתאריך 17.03.22 ועודנו נתון במעצר.

בדיון שהתקיים בפני בתאריך 07.06.22 הודה כאמור הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע במיוחס לו.

טיעונים לעונש

בתאריך 05/07/22 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש.

באת כוח המאשימה ציינה בטיעוניה שלעמדתה, יש לתת את הדעת שמדובר באירוע אלימות מתמשך כנגד 3 בני משפחה ולכך שהנאשם ניסה לתקוף את ילדיו באמצעות חפצים כשאלו ניסו להגן על אימם כאשר רק המתלוננת מנעה ממנו לעשות כן. כל זאת בוצע ללא טריגר על רקע של שימוש באלכוהול.

בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני, נע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לפסיקה אשר תומכת במתחם הענישה שנע במנעד שבין 6-18 חודשי מאסר.

סופו של דבר, לאחר שהמאשימה הפנתה לרישומי הפלילי של הנאשם (ת/1) הכולל 24 הרשעות קודמות בשל עבירות אלימות ורכוש, עתרה להטלת ענישה של מאסר בפועל ברף העליון של המתחם שלא יפחת מ-14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות. עוד ביקשה המאשימה להפעיל את התנאי שעומד לחובת הנאשם מתיק ת"פ 29938-01-21 גזר דין מתאריך 24.06.21 ושנקבע שיש להפעילו אם הנאשם "יעבור עבירה של אימים או עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי" (ת/2).

לטענת המאשימה, על פי רע"פ 6352/12 ניתן להפעיל את התנאי מאחר והוא בא להגן על אותו ערך חברתי כמו העבירות בתיק זה ומאחר והן העבירות בתיק זה והן עבירות התנאי עוסקות באלימות.

מנגד, ב"כ הנאשם, טען שהמאשימה לא הגישה פסיקה רלוונטית למתחם אותו ביקשה וציין שעל המתחם להתחיל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל תוך שהפנה לפסקי דין ישנים.

ב"כ הנאשם ציין שהגם שאין חולק שמעשיו של הנאשם משפילים ופוגעניים, הרי שהנאשם היה בגילופין תחת השפעת אלכוהול כפי שהדבר מתבטא בעובדות כתב האישום המתוקן, ולכן בנסיבות אלה, גם חומרת העבירות ממוקמת ברף התחתון.

עוד נטען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר וכן את העדת אשתו וילדיו. באשר להרשעותיו הקודמות נטען שהמדובר ברף הנמוך של עבירות האלימות וכי השהייה בבית הכלא אינה פשוטה בגילו המתקדם של הנאשם. כך גם הופנה בית המשפט לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כבן 60, נשוי בשנית ואב לשבעה ילדים.

ב"כ הנאשם טען שלא ניתן להפעיל את התנאי מאחר שנוסח באופן ברור ולא ניתן להרחיב את הפרשנות שלו כך שתחול גם על העבירות המופיעות בכתב האישום המתוקן. סופו של דבר, לאור הקושי המצוי במעצר ביחס למאסר, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם בדבריו סיפר על קשייו עם המתלוננת וטען שברצונו להתגרש.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בענייננו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתב האישום מדובר במעשים כעורים ובעבירות אלימות המופנות כלפי בני המשפחה, בתוך התא המשפחתי, פוגעת בכבודם ובזכותם לביטחון ולהגנה של המתלוננת ושל הקטינים, כך גם פוגעת בשלמות גופם. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלומם של הנפגעים - אשתו וילדיו של הנאשם, בזכותם לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי, וכמובן הצורך לשמור על שלווה בתוך התא המשפחתי ובתוך ביתם מבצרם. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה

כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021)).

למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת."

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

בענייננו, על אף פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם, אני סבור שבפסקי הדין שהובאו על ידי המאשימה נסיבות העבירות היו חמורות יותר מנסיבות העבירות בהליך זה שלפני. אבהיר שגם אם מדובר בעבירות של אלימות בתוך המשפחה הרי שעדיין המנעד הוא רחב ויש לאבחן ולהתאים את רמת הענישה למקרה הקונקרטי על פי הנסיבות ככל שהדבר ניתן. מתחם של מי שניסה לזרוק נעל איננו כמתחם של מי שנתן בעיטה ואגרוף (ת"פ 1570-04-19). מתחם של ניסיון לתקיפה על ידי הרמת מחבת איננו כמתחם של מי שסטר מספר פעמים, איים ותקף.

ברע"פ 7660/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.11.19) - המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו, על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

בעפ"ג (חי') 10803-06-14 **פייבשנקו נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.7.14) - המערער הורשע בביצוע עבירות היזק בזדון ועבירה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל הגם שאינו בעל עבר פלילי.

ברע"פ 4265/15 **דדון נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.6.15) - המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי העבירות בוצעו על רקע אירוע אלים קודם של הנאשם כלפי המתלונן, תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם בעל עבר פלילי עשיר, נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים אשר לגביו נקבע כי חודש אחד מתוכו ירוצה במצטבר.

בעפ"ג 33615-05-13 **ג' (אסיר) נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.7.13) - המערער הורשע בעבירות תקיפה סתם - בן זוג וכן עבירת איומים. דובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר בין היתר בתחום האלימות במשפחה, אשר לא הורתע מריצוי מאסרים קודמים ותנאי תלוי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

במקרה זה שבפניי, עובדות כתב האישום המתוקן מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם אשר אולי לא גרמה לחבלות אך יש בהן די בכדי לפצוע את הנפש ואת הגוף.

הנאשם קילל את אשתו פעם אחר פעם, ולא חדל ממעשיו גם בנוכחות ילדיהם עד שאלה ביקשו מהנאשם להפסיק ובתגובה, ניסה הנאשם לתקוף אותם. מניסיון תקיפה זה נחלצו בעזרת אימם עד שהותקפה בעצמה.

נסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה עבירה זה, נע בין מאסר לתקופה קצרה, דרך מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 12 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס והתחייבות.

למתחם זה ר' כאמור רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16) - המערער הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר

בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג וברח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

לחובת הנאשם עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש ואלימות ולמעשה, נדמה כי הנאשם לא חדל מלבצע עבירות.

כפי שתואר בכתב האישום המתוקן, מדובר באירוע שהתפרס לאורך מספר שעות שבהן הנאשם התנהל באופן אגרסיבי ונקט באלימות לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים, לא חדל ממעשיו והטיל אימתו על בני ביתו לרבות על ילדיו הקטינים.

תיאור זה יש בו כדי ללמד על אופיו האלים של הנאשם. כך גם ההגנה הדגישה שהעבירות בוצעו על רקע שתיית אלכוהול אך הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל שום טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

מנגד, אזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה בטרם נשמעו כלל העדויות, חסך במידת מה זמן שיפוטי יקר ולקח אחריות על מעשיו כפי שאלה באו לידי ביטוי בכתב האישום. כך גם חסך את עדותם של הנפגעים - אשתו וילדיו.

עוד יש לקחת בחשבון את מעצרו של הנאשם בגין תיק זה במשך ארבעה חודשים כאשר ידוע שימי מעצר קשים מימי מאסר, וודאי לאור גילו ומצבו הרפואי של הנאשם.

כמו כן, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, לא נגרמו למתלוננת חבלות והיא לא נזקקה לטיפול רפואי.

מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירות ובתוצאותיהן, בשים לב לנתונים שפורטו, מצאתי לנכון למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהטיל עליו מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד.

באשר לעתירת המאשימה להפעיל את עונש המאסר המותנה מתיק 29938-01-21 אינני סבור שיש להיעתר לבקשה זו.

אכן ברע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (23.09.12) נקבע כי השאלה אם "העבירה המאוחרת באה בגדרי התנאי נבחנת על פי הערך החברתי עליו באה העבירה להגן" וזאת בהשלמה "לדרישה לבחינת תחולת התנאי, תוך השוואה בין יסודות עבירת התנאי לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהתקיימו בהתנהגותו בפועל".

עם זאת, גם צוין שסעיף 52 לחוק העונשין הסמיך את בית המשפט להטיל עונש מאסר מותנה וקבע את גדריו תוך שסעיף קטן (ד) הסמיך את בית המשפט להגדיר את העבירה הנוספת "בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסוימות". על כך נדרש "על בתי המשפט המנסחים תנאי להקפיד על ניסוח בהיר, באופן שיהא נהיר למטילי התנאי למה נתכוונו ואילו עבירות רצו ללכוד ברשת, נהיר לבתי המשפט הנדרשים להפעילו, ונהיר לעברייני כדי

להרתיעו באופן ספציפי וישיר". לכן, בנסיבות עניינו של סעדה, קבע בית המשפט שניתן להפעיל תנאי שנוסח "**לא יעבור עבירה שיש בה יסוד של אלימות והיא פשע**" על עבירה מאוחרת שהיא חבלה במזיד ברכב וזאת משום שהיא כוללת יסוד של אלימות והיא מסוג פשע. לא כך במקרה דנן.

כב' השופט גינות ניסח בת"פ 29938-01-21 את התנאי בצורה הברורה והפשוטה ביותר תוך שציין את העבירות בגין יופעל התנאי וקבע שזה יופעל על עבירת "**איומים או עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי**" ולטעמי לא בכדי. מבחינת גיליון הרישום של הנאשם, הרי שמרבית הרשעותיו עניינן איומים ו/או התנהגות פרועה במקום ציבורי. סבורני כי כב' השופט גינות לא שיחת מילותיו לריק ולו התכוון שהתנאי "יתפוס" עבירות נוספות, היה מציין אותן בפירוש או מנסח את התנאי באופן אחר.

בנסיבות אלה, אין בליבי ספק בדבר אי תחולת התנאי לעניין העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה אפילו עם ערכן החברתי המוגן זהה שכן קבלת עמדת המאשימה על בסיס נימוק זה בלבד תרוקן מתוכן את הוראות החוק כפי שנוסחו בסעיף קטן (ד). על כן, אני קובע שלא ניתן להפעיל את התנאי.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 7 חודשים. תקופה זו תחושב ממועד מעצרו של הנאשם - 17.03.22.
2. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה שהורשע בה בתיק זה או כל עבירה מסוג אלימות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.
3. הנאשם ישא בפיצוי המתלוננת בסך ₪2,500.
- יש לשלם/להפקיד את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 10/1/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:
 - **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

מרכז גביית קנסות ידאג להעביר את סכום הפיצוי למתלוננת שהינה כאמור עדת תביעה מס' 1 ברשימת עדי התביעה וזאת בהתאם לפרטים שימסרו ע"י המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.